

Arrest

nr. 239 365 van 3 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE VOS
Elisabethlaan 25/1
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2020.

Gehoord het verslag rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. DE VOS, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 9 april 2019 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 10 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 2 mei 2019 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 20 januari 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 21 januari 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd op 29 oktober 2019 van 14.00 uur tot 16.55 uur gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), in aanwezigheid van een tolk die de taal Pashtu machtig is. Uw advocaat, Meester Peharpré loco Meester De Vos was hierbij aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken, een soennitische Pashtu te zijn en afkomstig te zijn uit Doray Khail, district Ahmadkhel in de provincie Paktia. U zou daar ook uw hele leven blijven wonen en werken als herder alvorens u problemen kreeg en Afghanistan diende te ontvluchten. Terwijl u rondtrok met uw geiten door de bergen zag u regelmatig de taliban in uw regio en moest u hen ook regelmatig geld geven. Zo ook werd u vaak door hen aangesproken en gevraagd om zich bij de taliban aan te sluiten. U werd geslagen, vertelde hierover aan uw vader, maar die gaf u de raad hen te negeren. Een dag nadien zou de taliban echter bij u thuis langs komen, maar uw vader weigerde u af te staan. Uiteindelijk zouden ze zo'n twee à drie keer langskomen, maar telkens stuurde uw vader hen wandelen. U was later opnieuw met uw geiten in de bergen toen er gevochten werd tussen de taliban en de overheid en die nacht zou u dan ook voor de veiligheid bij uw oom overnachten. De volgende ochtend kwam uw broer u echter vertellen dat de taliban dacht dat u hen bespioneerde had in de bergen en daarom uw vader hadden meegenomen. U werd geacht zich te melden bij enkele talib, maar omdat u begrepen had dat u sowieso om het leven zou worden gebracht, besloot u zo snel mogelijk Afghanistan te verlaten. Twee dagen later stak u de grens met Iran over en reisde u verder richting België waar u op 10 april 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming zou indienen.

Ter staving van uw relaas legde u uw originele taskara (identiteitsbewijs) en drie foto's neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofdte van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene

omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 29 oktober 2019, p. 1-2).

Vooreerst wist u allerminst uw beweerde identiteit ontegensprekelijk aan te tonen. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 12 september 2019, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Gevraagd naar dergelijke stukken ter staving van uw identiteit, legde u evenwel een originele taskara (identiteitsbewijs) neer, al kon dit stuk, noch uw desbetreffende verklaringen niet overtuigen. Immers is het opvallend dat wanneer u werd gevraagd naar uw taskara, u zou verklaren uw originele taskara eigenlijk onderweg te zijn kwijtgespeeld, doch u evenwel toch een nieuwe (en recentere) taskara zou kunnen neerleggen. U dan ook gevraagd hoe u deze taskara zou hebben verkregen, merkte u op dat uw broer deze nadien in uw plaats ging aanvragen, waardoor de taskara eerder gesolliciteerd lijkt en de authenticiteit ernstig ondermijnd wordt. Immers blijkt uit toegevoegde informatie dat allerhande Afghaanse documenten wegens 's lands hoge corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde sowieso eerder relatief is. Dat u dan ook klaarblijkelijk niet eens persoonlijk aanwezig zou zijn geweest tijdens het opstellen van uw taskara, komt de geloofwaardigheid niet ten goede. Des te meer klemt dit, daar uw taskara niet eens zou vermelden dat het om een duplicaat gaat en zo mogelijk is het zelfs nog vreemder dat u geen idee leek te hebben waar de foto op uw taskara eigenlijk vandaan zou komen. Dat u zou aangeven dat men in het districtshuis wel foto's zou hebben, lijkt maar weinig aannemelijk. Wat er ook van zij, u had verder geen enkel idee van waar uw taskara u werd toegezonden, noch legde u de originele enveloppe neer waarmee deze u werd toegestuurd. Het hoeft dan ook geen betoog dat een dergelijk document, gezien het weinig officiële karakter, eigenlijk door eender wie, eender waar kan worden opgesteld. In elk geval ontbrak het uw taskara niet alleen aan enige bewijswaarde, ook uw inhoudelijke verklaringen over dit stuk overtuigden niet. Zo had u geen idee in welk jaar u uw oorspronkelijke taskara had ontvangen, wist u niet in welk jaar u werd geboren en, zo zou verder blijken, stemt uw werkelijke leeftijd niet overeen met de leeftijd neergepend op uw taskara (CGVS, p. 3-4). Het ontbreken van een geldig geloofwaardig identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid reeds een eerste maal, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Vervolgens kunnen niet alleen vraagtekens worden geplaatst bij uw beweerde identiteit, maar bestaan er evenzeer ernstige twijfels omtrent uw beweerde leeftijd. U gaf immers tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u op het ogenblik van het interview minderjarig zou zijn. Zo verklaarde u toen op 10 april 2019 dat u geboren werd op 30 april 2003 en aldus vijftien jaar zou zijn geweest op dat moment. Nadien werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël, dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 17 april 2019 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar een goede schatting is. Hoewel deze

beslissing reeds lang werd betekend, tekende u hiertegen nooit beroep aan noch deed u nooit enige moeite om uw bewering dat u minderjarig zou zijn terdege te staven (supra). Wat meer is, toen u bovendien ten gehore op het CGVS werd gevraagd wat uw geboortedatum dan wel zou zijn, gaf u plots aan dat u geen idee had, noch dat u wist in welk jaar u werd geboren. Waar de geboortedatum dan vandaan kwam die u ten aanzien van de DVZ eerder had laten optekenen, leek u evenmin te weten. Dat u geen enkel idee zou hebben wat uw geboortedatum dan wel zou zijn en dat u hier nooit zou bij hebben stilgestaan is niet ernstig. U wist uw beweerde identiteit en leeftijd allerminst te staven (supra). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u de Belgische asiendiensten doelbewust tracht te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent.

Ten derde heeft u het CGVS geen duidelijk zicht gegeven op waar u vandaan komt en waar u voor uw komst naar België heeft verbleven. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan uw beweerde recente herkomst uit het district Ahmadkhel, in de provincie Paktia en wel om volgende redenen.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u geen enkel geloofwaardig en overtuigend stuk neerlegde ter staving van uw herkomst en/of verblijfplaatsen. Op basis van uw verklaringen blijkt dat u nog contacten hebt in Afghanistan (CGVS, p. 3), maar u slaagde er evenwel niet in overtuigende stukken neer te leggen om uw verklaringen kracht bij te zetten. Daargelaten u zelfs uw eigen identiteit niet ontegensprekelijk wist te staven te staven, legde u ter staving van uw herkomst slechts een handvol foto's neer, die evenmin konden overtuigen. Aan dergelijke foto's kan immers maar weinig waarde worden gehecht daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Bovendien heeft het CGVS geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen (CGVS, p. 10-11). Niet alleen ondermijnt het ontbreken van authentieke en overtuigende documenten ter staving van uw herkomst uw geloofwaardigheid, bovendien kan het CGVS hierdoor enkel afgaan op uw verklaringen die gezinszins konden overtuigen.

Immers bleek uw kennis over uw regio van herkomst bijzonder oppervlakkig voor iemand die daar zijn hele leven zou hebben doorgebracht. Zo is het op bijzonder opvallend dat u verklaarde afkomstig te zijn uit het district Ahmadkhel, doch gevraagd naar andere gangbare namen voor dit district, zoals Lija Mangal, u hiervan niet op de hoogte leek te zijn. Nog vreemder was evenwel toen u werd gepolst naar de Afghaanse jaartelling u liet vallen hier eigenlijk allerminst mee vertrouwd te zijn. U beweerde dan wel de maanden van de kalender te kennen, doch u hiernaar gevraagd gaf u schoorvoetend toe deze eigenlijk niet te kennen. Dat u hier geen enkele notie van zou hebben is niet ernstig en ook de verschoning die u hiervoor aanhaalt, al zou u onopgeleid zijn, overtuigt evenmin (infra). Bovendien werd u evenzeer gevraagd naar de aangrenzende districten rondom Ahmadkhel, doch wist u er slechts één (Mirzaka), correct te benoemen. De overige vijf leek u te zijn vergeten, maar wanneer u dan werd gevraagd naar alle districten binnen de provincie Paktia bleek u dan weer geen enkel probleem te hebben deze quasi allemaal te benoemen. Daargelaten u hiervan slechts twee districtscentra wist te benoemen en uw kennis evenzeer eerder oppervlakkig blijkt, is het bijzonder opvallend dat u geen problemen hebt om districten op te benoemen, doch deze vreemd genoeg niet zou kunnen situeren. De verschoning die u hiervoor aanhaalt, al zou u dit van uw vader hebben gehoord overtuigt bovendien allerminst. Dat u de namen van een aantal (verre) districten zou hebben horen vallen, doch nooit de naam van een maand zou hebben gehoord, lijkt immers weinig aannemelijk. Het lijkt er dan ook sterk op dat de kennis die u dan wel zou bezitten, eerder ingestudeerd is, meer dan dat het om parate kennis zou zijn gaan. Te meer u ook werd gepolst naar het district Mosa Khail, evenwel uit de provincie Khost doch grenzend aan uw eigen district, en u hier nog nooit van leek te hebben gehoord, lijkt uw kennis bijzonder oppervlakkig. Zo ook werd u gevraagd naar omliggende provincies van Paktia, wist u er drie correct te benoemen, maar bleek u Paktika en Nangarhar te zijn vergeten. U wist dan wel (vreemd genoeg) een heleboel andere provincies binnen Afghanistan aan

te duiden, maar welke hun provinciehoofdsteden zouden zijn, wist u niet. U had verder geen idee hoe ver Pakistan van uw dorp verwijderd was, noch leek u te weten wie precies begraven lag in de schrijn nabij uw dorp. Gevraagd naar scholen in uw district wist u slechts twee dorpen te benoemen waar er scholen zouden zijn en evenmin had u enig idee hoe die scholen heten. Dat u zou beweren dat er geen 'vaste' schoolvakanties, raakt bovendien kant noch wal. Dient hier bovendien nog aan te worden toegevoegd dat, daargelaten u beweerde dat uw dorp zou behoren tot het district Ahmadkhel, uit de door het CGVS geconsulteerde kaarten blijkt dat uw dorp eigenlijk tot het district Sayedkaram (Mirzaka) behoort. Dat u zelfs hierover geen eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen is dan ook niet ernstig (CGVS, p. 4-10). Een dergelijke gebrekkige kennis overtuigt dan ook allerminst. Niet alleen zou het u echter ontbreken aan geografische kennis met betrekking tot uw regio, ook wanneer u werd gepolst naar prominente personen en/of gebeurtenissen in uw buurt sloeg u de bal geregeld mis. Zo meende u wel dat Asad Khan Tatakhel het districtshoofd was tijdens uw aanwezigheid aldaar, maar wie zijn voorganger was leek u niet te weten. Abdul Rahman Solamal, die drie jaar lang moest wachten alvorens te worden aangeduid, noemde u evenwel niet. Gevraagd naar de gouverneur van Paktia meende u dat het een zekere Katawalzai zou zijn, doch wie dat was, wist u klaarblijkelijk niet en evenmin kende u diens voorganger. Juma Khan Hamdard, nochtans een voormalig gouverneur van Paktia, kende u niet en wie de politiecommandant van uw district was, wist u al helemaal niet. Ook van Abdul Wali Sahi, een 'deputy' governor, had u nog nooit gehoord. U werd verder gevraagd naar de leider van de taliban in uw district, doch kon u hem niet beter omschrijven dan "gewoon Assad", noch had u iets zinvol over hem te vertellen. U had geen idee of Daesh aanwezig was in uw district – nochtans het geval, noch had u weet van de activiteiten van de Haqqani-groep in uw regio. U werd verder gevraagd naar incidenten of gebeurtenissen in uw regio en verwees hierbij naar een incident met een "MB" al kon u dit niet preciezer plaatsen dan "twee à drie jaar geleden". U meende verder dat er nog een grote explosie zou gebeurd zijn en daargelaten u dit ook niet beter wist te situeren dan "twee jaar geleden", bleek u bovendien niet eens met zekerheid te kunnen stellen waar de explosie gebeurde: "Vlak voor het politiehooftkwartier. Weet het niet precies". Wie daarbij het leven zou hebben gelaten beschreef u nogal vaag als "Vooral politiemensen, en leger, ook veel burgers". U herinnerde zich verder slechts één aanval van de taliban, al bleek die zeven jaar geleden te zijn gebeurd, meende alle grote incidenten te hebben verteld en verwees verder naar enkele kleine gevechten die dagelijks plaats zou vinden. Overige gebeurtenissen in Paktia, nochtans legio, noemde u niet. Van een incident met een neergestorte helikopter had u nog nooit gehoord, noch had u weet van enige incidenten met een drone. Wanneer de laatste verkiezingen in Afghanistan waren, wist u evenmin (CGVS, p. 15-16, 19, 22-24). Dergelijke gebrekkige en fragmentarische kennis wijst wederom op een ingestudeerd karakter, overtuigt allerminst en ondergraaft uw geloofwaardigheid dan ook in grote mate.

De verschoning die u voor bovenstaande gebrekkige kennis zou aanhalen, al zou u niet opgeleid zijn, overtuigt bovendien allerminst (CGVS, p. 4, 7). Immers mag zelfs van personen met een geringe opleiding, verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun verzoek, identiteit en dagelijkse leven, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven. Zo betreft het niet louter schoolse kennis, daar in het dagelijkse leven ongetwijfeld wordt gesproken over nabije districten, provincies, provinciehoofdsteden, prominente personen en bepaalde gebeurtenissen. Dat u hierover onvolledige en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt, strookt niet met uw bewering tot aan uw vertrek uit Afghanistan deel te hebben uitgemaakt van de Afghaanse maatschappij. Bovendien hebt u allerminst aannemelijk weten te maken ongeschoold te zijn en te meer het gros van uw kennis over uw herkomstregio zelfs bijzonder ingestudeerd leek, komt uw profiel als analfabeet ernstig op de helling te staan. U dan ook gevraagd naar uw activiteiten in Afghanistan overtuigde u bovendien allerminst en wist u bovendien bijzonder weinig te vertellen over uw dagdagelijkse taken als herder. U meende twee rassen geiten te houden, maar hoe die rassen heten wist u niet: Ze hebben geen specifieke namen, soms Konday" & "iedereen zegt geiten". U beweerde verder verkeerdelijk dat de dracht van geiten zes maanden zou duren en vreemd genoeg leek u geen enkele foto te kunnen neerleggen van u en/of uw geitjes. Bovendien is het frappant dat u nooit naar school zou zijn geweest, u niet zou kunnen lezen en schrijven, doch u er alsnog geen problemen mee leek te hebben om enerzijds uw naam te verifiëren en er anderzijds meerdere profielen op Facebook op na te houden (CGVS, p. 2, 7, 12, 13-14). De vaststelling dat u uw verschillende documenten op de DVZ (en het CGVS) telkens met dezelfde handtekening ondertekende is een sterke indicatie dat u wel degelijk geletterd bent en zich dan ook een profiel tracht aan te meten dat niet met de werkelijkheid overeenstemt.

Ten derde kon ook uw reisweg richting Europa niet overtuigen. Vooreerst legde u immers geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg en u dan ook gepolst naar wanneer u Afghanistan definitief zou hebben verlaten, wist u dit allerminst te plaatsen: "twee dagen na wat gebeurd is". U zou via Nimroz richting Iran trekken, maar waar precies u de grens zou oversteken bleek u niet te weten: "Weet het niet, Afghaanse grens. Misschien een provincie". U kon naast Ghazni geen districten, plaatsen of steden

benoemen die u op weg naar Nimroz zou passeren en evenmin kon u aangeven langs welke kant van de weg men in Iran zou rijden (CGVS, p. 21-22). Dat u over een dusdanig ingrijpende gebeurtenis niet meer zou kunnen vertellen dan bovenstaande is opmerkelijk en doet vermoeden dat u op een andere manier, langs een andere weg zou zijn gereisd dan u beweert.

Ten vierde spreekt ook uw Facebook (FB) verder uw beweringen tegen. Zo is het vooreerst bijzonder frappant dat u zou beweren slechts één profiel op FB te bezitten en hier ook niet langer actief op te zijn, daar u het wachtwoord niet meer zou herinneren. Vreemd genoeg werd u gewezen op een profiel dat aan uw persoon kon worden gelinkt, waarop u wel nog actief bleek te zijn. U stelde dat iemand in België dit profiel had aangemaakt en gaf vervolgens ook toe er meer dan één profiel op na te houden. Dat u dit verborgen zou houden is niet ernstig en onderstreept uw gebrek aan oprechtheid. Te meer u verklaarde geen contacten in Jalalabad en/of Kabul te hebben, doch uit uw profiel blijkt dat u ginds evenwel heel wat contacten lijkt te hebben, lijkt het er sterk op dat u de inhoud van dit profiel liever niet kenbaar had wensten te maken (CGVS, p. 11-13, 17-18).

Aldus blijkt uit bovenstaande vaststellingen aldus dat u niet de waarheid heeft verteld over uw identiteit, uw herkomst en reisweg, waardoor logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw problemen in het gedrang komt.

Echter wordt de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen. Zo verklaarde u problemen te kennen met de taliban en gevraagd sinds wanneer deze aan de gang waren, wist u dit niet beter te plaatsen dan: "kreeg problemen op een woensdag, en ik ben op de vrijdag daarna vertrokken". U dan ook gevraagd wat de taliban van u wilde, meende u dat zij u wensten te rekruteren om te vechten, doch blijkt uit toegevoegde informatie net dat dergelijke praktijken eerder uitzondering dan de regel zouden zijn. Wanneer gedwongen rekrutering toch voorkomt gebeurt dit bovendien meestal in de familiale of tribale context, wanneer een stam- of familieleider of dorpshef besloten heeft zich aan de zijde van de opstandelingen te scharen, of via beïnvloeding van religieuze leiders of brainwashing in madrassas. Rekrutering door de taliban is aldus hoofdzakelijk gebaseerd op vrijwillige basis door een gedeelde ideologische visie, en vormt onder directe dwang eerder een uitzondering. U hebt geenszins aannemelijk gemaakt dat uw situatie hier van zou afwijken. Te meer u beweerde 'slechts' herder te zijn, noch ervaring te hebben gehad met wapens, lijkt het weinig aannemelijk dat de taliban u koste wat kost zou wensen te rekruteren. Hoe dan ook, u gevraagd wie u trachtte te rekruteren kon u hen niet beter aanduiden dan "Chamto" (en anderen), al kon het volgens u evengoed om hun roepnaam gaan. U zou drie à vier keer thuis bezoek krijgen, maar wanneer dat was wist u niet. Wat meer is, u stelde dat zij u zouden verdenken van spionage, maar waarom dat was leek u ook niet duidelijk te kunnen stellen. Zo meende u dat er gevochten werd tussen de taliban en de overheid in de bergen, er enkele slachtoffers vielen en zij u daarvoor verantwoordelijk achtten, maar gevraagd welke talib destijds het leven zouden hebben gelaten, moest u het antwoord schuldig blijven. U beweerde dan ook dat uw vader zou worden ontvoerd door hen, maar ook wanneer dit gebeurde leek u niet duidelijk te kunnen aangeven. Evenmin wist u zeker wie hem had ontvoerd: "de taliban in het algemeen" en "ik vermoed Assad". U had geen idee waar uw vader werd vastgehouden en waarom zij hem zouden ontvoeren om u te pakken te krijgen, lijkt evenmin duidelijk en weinig aannemelijk. Dat de rest van uw familie, ondanks alles, overigens nog steeds in Doray Khail zou wonen strookt allerminst met de vrees die u zou koesteren en ondermijnt uw geloofwaardigheid compleet (CGVS, p. 6, 16-21).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden reeds besproken en zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Daarenboven dient opnieuw te worden gewezen op de geringe bewijswaarde van Afghaanse documenten, wegens de hoge graad van corruptie in het land.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden

in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt enige band lijkt te hebben met het district Ahmadkhel. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018 (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin

van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 6 augustus 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS, p. 24). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Deh Bala heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert hij een schending aan van de volgende bepalingen:

“art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, art. 48/3, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Wat de vluchtelingenstatus betreft, meent verzoeker dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Hij licht hierbij toe als volgt:

“In casu heeft verzoeker uitgebreid op alle vragen geantwoord, en zijn verklaringen aannemelijk gemaakt. Verzoeker heeft oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven, alle relevante informatie voorgelegd, de verklaringen zijn samenhangend en aannemelijk en verzoeker heeft ook meteen na aankomst in België zijn verzoek ingediend.

Uit de notities van het CGVS blijkt dat verzoeker op een aantal vragen niet kan antwoorden, wat aannemelijk is en te verklaren, maar uit de notities blijkt evenzeer dat verzoeker op vele vragen wel degelijk kon antwoorden. Het CGVS gaat evenwel voorbij aan dit gegeven, en doet elke kennis af als ware het ingestudeerd, en neemt elke onwetendheid aan als een bewijs dat verzoeker niet oprecht zou zijn.

Verzoeker gaat dieper in op de motivering van het CGVS:

1. De identiteit en leeftijd van verzoeker

1.1.

Het CGVS wijst er op dat verzoeker de nodige informatie over zijn persoonlijke omstandigheden dient te verschaffen. De bewijslast berust op de schouders van verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen. Het CGVS wijst er op dat verzoeker zijn volle medewerking dient te verlenen.

Verzoeker heeft zijn volle medewerking verleend.

Het CGVS stelt dat verzoeker er niet in staat zijn identiteit ontegensprekelijk aan te tonen.

Het CGVS bevestigt weliswaar dat verzoeker een taskara voorlegt, maar omwille van de grote mate van fraude in Afghanistan, weigert het CGVS deze taskara te aanvaarden.

Het CGVS stelt dat het ontbreken van een geldig geloofwaardig identiteitsbewijs de geloofwaardigheid van verzoeker ondermijnt.

Er mag evenwel geen negatief gevolg worden gekoppeld aan het feit dat een identiteitsdocument niet zou kunnen worden voorgelegd, voor zover de verzoeker de nodige inspanningen heeft gedaan om zijn verzoek te staven, en samenhangende en aannemelijke verklaringen aflegt.

In casu heeft verzoeker alles gedaan om zijn volle medewerking te verlenen. Verzoeker heeft opnieuw een taskara aangevraagd, en heeft deze meteen voorgelegd aan het CGVS.

Echter, als verzoeker geen taskara voorlegt omdat hij deze verloren heeft, dan stelt het CGVS dat verzoeker zijn identiteit niet aan zou tonen.

Als verzoeker daarentegen een nieuwe taskara opvraagt, en deze aan het CGVS voorlegt, dan stelt het CGVS dat zij geen rekening wil houden met deze taskara.

Verzoeker weet niet wat hij nog meer kan doen dan wat hij al gedaan heeft.

Er kan enkel vastgesteld worden dat verzoeker alle moeite doet om zijn identiteit aan te tonen.

Bovendien blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat dienaangaande geen twijfel kan worden geuit, en wordt de afkomst van verzoeker door het CGVS zelfs niet in vraag gesteld (pagina 5 bestreden beslissing).

Het CGVS kan van verzoeker niet het onmogelijke verwachten. Meer dan wat verzoeker thans heeft gedaan, kan hij niet doen.

1.2.

Om haar stelling dat verzoeker zijn identiteit niet zou aantonen kracht bij te zetten, stelt het CGVS dat verzoeker zou gelogen hebben over zijn leeftijd.

Dit dient met de grootste klem te worden betwist.

Er dient vooreerst te worden gewezen op het feit dat verzoeker ongeschoold en ongeletterd is.

Verzoeker heeft in alle eerlijkheid zijn leeftijd meegedeeld zoals hij dacht dat deze correct was. Verzoeker meent ook dat deze inderdaad correct is.

Er werd een botscan uitgevoerd om de leeftijd van verzoeker te achterhalen. Deze test is echter volstrekt onbetrouwbaar. Wetenschappers stellen deze test ernstig in vraag, en wijzen op de zeer grote foutmarges, waardoor deze test onbruikbaar is. Een test met een foutmarge die oploopt tot vijf jaar is inderdaad onbruikbaar om na te kunnen gaan of iemand al dan niet meerderjarig is... De nood om deze test te herzien werd reeds door het Europees Parlement benadrukt!

De test is gemaakt op maat van blanke Westerse kinderen, en zelfs bij hen is er een foutenmarge van al 2-3 jaar, en is daarom eigenlijk al onbruikbaar. Bij kinderen uit andere culturen is de test onbruikbaar omdat hun botten vroeger of later beginnen groeien. Daar bovenop blijkt dat ook omgevingsfactoren en stressomstandigheden zorgen voor een veel snellere veroudering van de botten, waardoor de scans bij kinderen die uit oorlogsgebied komen, steeds de leeftijd zwaar overschatten.

Uit wetenschappelijke studies blijkt dat de botscan volstrekt ongeschikt werd bevonden, in het bijzonder bij kinderen afkomstig uit Afghanistan. De leefomstandigheden en traumatische ervaringen zouden steevast tot gevolg hebben dat de leeftijd van deze kinderen telkens zwaar overschat wordt.

De onbetrouwbaarheid van de botscan is gekend en wetenschappelijk vastgesteld. Er is vastgesteld dat de botscan de leeftijd van kinderen uit Afghanistan zwaar overschat. (zie uittreksel uit K. FOURNIER, Platform kinderen op de vlucht, Leeftijdsschatting van niet-begeleide minderjarigen in vraag: probleemstelling, analyse en aanbeveling)

De bewering van het CGVS dat de leeftijd van 20,6 jaar met een standaarddeviatie een goede schatting zou zijn, is wetenschappelijk volstrekt foutief. De wetenschappelijke studies geven expliciet aan dat de bij Westerse kinderen al een standaarddeviatie van 2-3 jaar bestaat, en dat deze bij kinderen uit Afghanistan altijd wordt overschat, tot maar liefst 5 jaar.

Dit is geen ongefundeerde uitspraak, maar een wetenschappelijk vaststaand feit dat niet kan worden ontkend.

Een leeftijdsonderzoek met een foutmarge van letterlijk diverse jaren, heeft niet de minste nut.

Het CGVS steunt zich op deze volstrekt onbetrouwbare studie, om boudweg te stellen: "Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u de Belgische asiendiensten doelbewust tracht te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent".

Vooreerst dient er te worden op gewezen dat de correcte leeftijd werd meegedeeld, en er niet de minste sprake is van een "misleiden".

In casu blijkt volledig in de lijn van de wetenschappelijke vaststellingen dat de leeftijd inderdaad correct werd gecommuniceerd. Uit de verklaringen en Taskara van verzoeker blijkt een leeftijd van 15 jaar. De botscan geeft een leeftijd van 20 jaar. Uit de studies is gebleken dat de resultaten van botscans bij kinderen uit Afghanistan een leeftijd aangeeft dat met 5 jaar wordt overdreven. Aldus blijkt wel degelijk de correcte leeftijd.

Het is ook in dat kader dat de volledige procedure dient te worden benaderd: Verzoeker is een vijftienjarige minderjarige, bovendien analfabeet en ongeschoold, en ten gevolge van een volstrekt onbetrouwbare test, wordt verzoeker in België als minderjarige behandeld, met alle gevolgen van dien: verzoeker krijgt geen bijstand van een voogd, er wordt geen rekening gehouden met de bijzondere noden voor minderjarigen, en er wordt van uitgegaan dat verzoeker dezelfde kennis over Afghanistan zou hebben als een meerderjarige. Wat uiteraard niet kan.

Bovendien wijst verzoeker er op dat hij eerlijk heeft toegegeven dat hijzelf ook niet absoluut zeker is van zijn geboortedatum. Hij heeft de geboortedatum opgegeven waarvan hij in de veronderstelling is dat dit zijn geboortedatum betreft. Verzoeker vroeg een Taskara aan, die bovendien zijn identiteit nogmaals bevestigt. Het CGVS verwijst evenwel opnieuw naar de leeftijdsvaststellingen om alzo tot de foutieve conclusie te komen dat verzoeker zou liegen over zijn leeftijd en dat de Taskara om die reden niet als bewijskrachtig zou kunnen worden beschouwd.

In casu is er geen enkele reden om te twifelen aan de eerlijkheid van verzoeker, en aan de leeftijd van verzoeker. De opmerkingen van het CGVS dat verzoeker bewust het CGVS zou trachten te misleiden, is zeer ongepast en niet correct.

2. De kennis van de omgeving

Het CGVS stelt dat zij zou hebben vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de regio van herkomst in Afghanistan.

Het CGVS stelt dat de kennis van verzoeker over zijn regio van herkomst bijzonder oppervlakkig zou geweest zijn voor iemand die daar zijn leven heeft doorgebracht.

Vooreerst houdt het CGVS andermaal geen rekening mee met het specifieke profiel van verzoeker: Verzoeker is ongeschoold en ongeletterd, verzoeker heeft zijn hele leven in de bergen doorgebracht, verzoeker is bovendien minderjarig doch wordt in België als een meerderjarige behandeld.

Uit de nota's van het verhoor blijkt wel degelijk een grote kennis van de omgeving, zodat verzoeker deze opmerking niet begrijpt.

Waar verzoeker op bepaalde vragen geen antwoord weet, wordt dit door het CGVS als bewijs aangemerkt dat verzoeker geen kennis zou hebben over de regio.

Waar verzoeker op vele vragen wel een correct antwoord weet, kan dit door het CGVS niet gerijmd worden met haar reeds uitgemaakte stelling, en doet ze dit af als "ingestudeerd".

Verzoeker heeft als ongeschoolde minderjarige inderdaad niet een antwoord op alle vragen, en heeft de kennis niet in pacht. Verzoeker antwoordt in alle eerlijkheid en naar eigen vermogen op de vragen. Uit de nota's blijkt dat verzoeker aldus wel degelijk de kennis heeft over zijn regio van oorsprong.

Verzoeker kan districten benoemen, districtshuizen, verzoeker kan uitleg geven over begraafplaatsen, ziekenhuizen, scholen, ...

De enkele vragen waar verzoeker geen antwoord op weet doen daar geen afbreuk aan. In dat kader valt op te merken dat verzoeker niet op leugens kan betrappt worden, maar eerlijk antwoordt als hij een antwoord niet weet.

Het CGVS stelt dan ook volledig onterecht dat zij geen geloof hecht aan de beweerde herkomst van verzoeker.

3. Facebookprofiel van verzoeker

Het CGVS verwijt ten slotte verzoeker dat hij een tweede facebookprofiel zou hebben dewelke hij voor het CGVS zou verborgen hebben.

Verzoeker begrijpt deze opmerking niet. Verzoeker heeft nooit iets verborgen.

Verzoeker is ongeletterd, is op de vlucht in een ander werelddeel, waar nieuwe contacten vaak geen vaste verblijfplaats hebben en waar contact noodgedwongen via de moderne communicatiekanalen dienen te gebeuren.

Ongeletterd zijn betekent niet dat verzoeker geen enkel symbool of teken zou herkennen, en verzoeker zijn telefoon niet zou kunnen gebruiken om te bellen.

Het aanmaken van een profiel gebeurde door een vriend, zodat nieuwe contacten kunnen worden toegevoegd en met elkaar kan gebeld en gecommuniceerd worden.

Er was een profiel gemaakt, maar doordat verzoeker met zeer geringe computerkennis niet in de mogelijkheid was hier nog op in te loggen, werd door een kennis een tweede profiel gemaakt.

Verzoeker heeft gewoon eerlijk verklaard dat hij over een profiel beschikt, en heeft nooit iets ontkend. Met dit profiel wordt contact onderhouden met andere personen met wie hij contacten legt. Hieronder inderdaad Afghanen. Verzoeker begrijpt niet wat dit met het asielrelaas van verzoeker te maken heeft, en wat hiermee al dan niet zou zijn aangetoond, behalve dan dat dit inderdaad aantoonde dat verzoeker inderdaad uit Afghanistan komt.

4. Conclusie

In casu zijn er aldus wel degelijk gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens van de verklaringen door verzoeker.

Verzoeker heeft dan ook een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven, heeft alle relevante elementen waarover hij op heden beschikte voorgelegd, de verklaringen van verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk en niet in strijd met de informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag, en hij heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, alsook is komen vast te staan dat verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Deze bewijselementen zijn niet incompatibel met de gegronde vrees op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het is dus niet zorgvuldig en redelijk van het CGVS om dit gegeven dat verzoeker aanbrengt af te doen als ongeloofwaardig."

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"art. 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, minstens een schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, meent verzoeker dat de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst zeer problematisch is, hetgeen een reëel risico op ernstige schade betreft in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Hij voert aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt, omdat hij zal worden "gedood, of ernstig verwond, geëxecuteerd, gefolterd of onmenselijk zal worden behandeld door de Taliban" en terecht zal komen in een "klimaat van geweldplegingen en bedreigingen". Hij verwijst naar de elementen die hierboven reeds werden aangehaald. Aldus meent verzoeker dat hij bij een terugkeer "haast noodzakelijkerwijze [zal] worden onderworpen aan de doding, verwoning, executie, of minstens foltering of onmenselijke of vernederende behandeling". Verzoeker voert verder, onder verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, aan dat uit zijn samenhangende verklaringen blijkt dat deze vrees reëel is en zich reeds heeft gemanifesteerd. Hij heeft immers reeds verduidelijkt welke vervolgingen en schade hij heeft moeten ondergaan en dat deze zich in de toekomst redelijkerwijze opnieuw kan voordoen.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resümee aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu oordeelde de bestreden beslissing vooreerst terecht dat verzoeker geen overtuigend document heeft neergelegd ter staving van zijn identiteit en herkomst. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij aan zijn medewerkingsplicht heeft voldaan door een nieuwe taskara aan te vragen nadat hij zijn vorige is kwijtgeraakt, en dat hij aldus niet weet wat hij nog meer kan doen. Hierbij dient te worden benadrukt dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, een ruime appreciatiebevoegdheid bezit aangaande de bewijswaarde van de voorgelegde documenten en dat zij deze iedere bewijswaarde kunnen weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit. Verzoekers algemene verweer in zijn verzoekschrift doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing waaruit genoegzaam blijkt dat geen bewijswaarde kan worden toegekend aan de door verzoeker neergelegde taskara: "Vooreerst wist u allerm minst uw beweerde identiteit ontegensprekelijk aan te tonen. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 12 september 2019, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Gevraagd naar dergelijke stukken ter staving van uw identiteit, legde u evenwel een originele taskara (identiteitsbewijs) neer, al kon dit stuk, noch uw desbetreffende verklaringen niet overtuigen. Immers is het opvallend dat wanneer u werd gevraagd naar uw taskara, u zou verklaren uw originele taskara eigenlijk onderweg te zijn kwijtgespeeld, doch u evenwel toch een nieuwe (en recentere) taskara zou kunnen neerleggen. U dan ook gevraagd hoe u deze taskara zou hebben verkregen, merkte u op dat uw broer deze nadien in uw plaats ging aanvragen, waardoor de taskara eerder gesolliciteerd lijkt en de authenticiteit ernstig ondermijnd wordt. Immers blijkt uit toegevoegde informatie dat allerhande Afghaanse documenten wegens 's lands hoge corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde sowieso eerder relatief is. Dat u dan ook klaarblijkelijk niet eens persoonlijk aanwezig zou zijn geweest tijdens het opstellen van uw taskara, komt de geloofwaardigheid niet ten goede. Des te meer klemmt dit, daar uw taskara niet eens zou vermelden dat het om een duplicaat gaat en zo mogelijk is het zelfs nog vreemder dat u geen idee leek te hebben waar de foto op uw taskara eigenlijk vandaan zou komen. Dat u zou aangeven dat men in het districtshuis wel foto's zou hebben, lijkt maar weinig aannemelijk. Wat er ook van zij, u had verder geen enkel idee van waar uw taskara u werd toegezonden, noch legde u de originele enveloppe neer waarmee deze u werd toegestuurd. Het hoeft dan ook geen betoog dat een dergelijk document, gezien het weinig officiële karakter, eigenlijk door eender wie, eender waar kan worden opgesteld. In elk geval ontbrak het uw taskara niet alleen aan enige bewijswaarde, ook uw inhoudelijke verklaringen over dit stuk overtuigden niet. Zo had u geen idee in welk jaar u uw oorspronkelijke taskara had ontvangen, wist u niet in welk jaar u werd geboren en, zo zou verder blijken, stemt uw werkelijke leeftijd niet overeen met de leeftijd neergepend op uw taskara (CGVS, p. 3-4). Het ontbreken van een geldig geloofwaardig identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid reeds een eerste maal, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt." Deze motivering is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat geen negatief gevolg kan worden gekoppeld aan het feit dat hij geen geloofwaardig identiteitsdocument heeft neergelegd, merkt de Raad op dat artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet stelt dat verzoeker alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk moet aanbrengen, waaronder zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Het ontbreken van bepaalde elementen vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van zijn relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Gelet op voorgaande vaststellingen inzake de bewijswaarde van de neergelegde taskara, kan de Raad de commissaris-generaal enkel bijtreden dat verzoeker geen overtuigend document heeft neergelegd ter staving van zijn identiteit, noch een aannemelijke verklaring heeft gegeven voor het ontbreken hiervan. Dergelijke vaststelling doet dan ook afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat in de bestreden beslissing geen twijfels werden geuit aangaande verzoekers identiteit en herkomst, merkt de Raad op dat dit verweer voorbijgaat aan de overige pertinente en correcte motieven in de bestreden beslissing waaruit onder meer blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers leeftijd en herkomst.

De Raad stelt immers vooreerst vast dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij met betrekking tot zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid om deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. Het betoog in het verzoekschrift dat gedurende de procedure onvoldoende rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid mist dan ook grondslag. Waar verzoeker nog aanvoert dat hij ongeletterd en analfabeet is en tijdens het persoonlijk onderhoud verklaard heeft dat hij zijn geboortedatum niet kent, merkt de Raad op dat verzoeker bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming een exacte geboortedatum opgaf, zijnde 30 april 2003 (Bijlage 26, stuk 15). De Raad stelt daarenboven nog vast dat uit het leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker drie tot vijf jaar ouder is dan hij aanvankelijk verklaarde. Dit verschil kan niet louter worden verklaard noch verschoond door te verwijzen naar verzoekers ongeschoold en ongeletterd profiel, dat hij bovendien evenmin aannemelijk maakt (zie *infra*). Dergelijke vaststellingen tonen dan ook aan dat verzoeker wel degelijk bewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid en doet afbreuk aan de bewijswaarde van de door hem voorgelegde taskara (zie *supra*). De bestreden beslissing oordeelde dan ook op pertinente en correcte wijze dat:

“Vervolgens kunnen niet alleen vraagtekens worden geplaatst bij uw beweerde identiteit, maar bestaan er evenzeer ernstige twijfels omtrent uw beweerde leeftijd. U gaf immers tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u op het ogenblik van het interview minderjarig zou zijn. Zo verklaarde u toen op 10 april 2019 dat u geboren werd op 30 april 2003 en aldus vijftien jaar zou zijn geweest op dat moment. Nadien werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël, dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 17 april 2019 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar een goede schatting is. Hoewel deze beslissing reeds lang werd betekend, tekende u hiertegen nooit beroep aan noch deed u nooit enige moeite om uw bewering dat u minderjarig zou zijn terdege te staven (supra). Wat meer is, toen u bovendien ten gehore op het CGVS werd gevraagd wat uw geboortedatum dan wel zou zijn, gaf u plots aan dat u geen idee had, noch dat u wist in welk jaar u werd geboren. Waar de geboortedatum dan vandaan kwam die u ten aanzien van de DVZ eerder had laten optekenen, leek u evenmin te weten. Dat u geen enkel idee zou hebben wat uw geboortedatum dan wel zou zijn en dat u hier nooit zou bij hebben stilgestaan is niet ernstig. U wist uw beweerde identiteit en leeftijd allerminst te staven (supra). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u de Belgische asieldiensten doelbewust tracht te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent.” Deze motivering is pertinent, correct en vindt steun in het

administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker er evenmin in slaagt om zijn vermeende herkomst uit het dorp Doray Khail in district Ahmadkel in de provincie Paktia in Afghanistan aannemelijk te maken.

De bestreden beslissing oordeelde op dit punt vooreerst terecht dat de door verzoeker neergelegde foto's geen voldoende bewijs vormen van verzoekers verblijf in deze regio, nu uit deze foto's geenszins kan blijken waar, wanneer en onder welke omstandigheden ze werden genomen. En privéfoto's kunnen door inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Hierboven werd verder reeds geoordeeld dat geen bewijswaarde kan worden toegekend aan de door verzoeker neergelegde taskara (zie *supra*). Aldus oordeelde de bestreden beslissing terecht dat verzoeker geen overtuigende stukken neerlegt ter staving van zijn herkomst, hoewel verzoeker documenten kon laten opsturen via zijn oom (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 3).

Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad bovendien de commissaris-generaal bij dat verzoeker er evenmin in slaagt om middels zijn verklaringen zijn vermeend verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst aannemelijk te maken. De bestreden beslissing oordeelde op dit punt op pertinente en correcte wijze dat:

"Immers bleek uw kennis over uw regio van herkomst bijzonder oppervlakkig voor iemand die daar zijn hele leven zou hebben doorgebracht. Zo is het op bijzonder opvallend dat u verklaarde afkomstig te zijn uit het district Ahmadkhel, doch gevraagd naar andere gangbare namen voor dit district, zoals Lija Mangal, u hiervan niet op de hoogte leek te zijn. Nog vreemder was evenwel toen u werd gepolst naar de Afghaanse jaartelling u liet vallen hier eigenlijk allerm minst mee vertrouwd te zijn. U beweerde dan wel de maanden van de kalender te kennen, doch u hiernaar gevraagd gaf u schoorvoetend toe deze eigenlijk niet te kennen. Dat u hier geen enkele notie van zou hebben is niet ernstig en ook de verschoning die u hiervoor aanhaalt, al zou u onopgeleid zijn, overtuigt evenmin (infra). Bovendien werd u evenzeer gevraagd naar de aangrenzende districten rondom Ahmadkhel, doch wist u er slechts één (Mirzaka), correct te benoemen. De overige vijf leek u te zijn vergeten, maar wanneer u dan werd gevraagd naar alle districten binnen de provincie Paktia bleek u dan weer geen enkel probleem te hebben deze quasi allemaal te benoemen. Daargelaten u hiervan slechts twee districtscentra wist te benoemen en uw kennis evenzeer eerder oppervlakkig blijkt, is het bijzonder opvallend dat u geen problemen hebt om districten op te benoemen, doch deze vreemd genoeg niet zou kunnen situeren. De verschoning die u hiervoor aanhaalt, al zou u dit van uw vader hebben gehoord overtuigt bovendien allerm minst. Dat u de namen van een aantal (verre) districten zou hebben horen vallen, doch nooit de naam van een maand zou hebben gehoord, lijkt immers weinig aannemelijk. Het lijkt er dan ook sterk op dat de kennis die u dan wel zou bezitten, eerder ingestudeerd is, meer dan dat het om parate kennis zou zijn gaan. Te meer u ook werd gepolst naar het district Mosa Khail, evenwel uit de provincie Khost doch grenzend aan uw eigen district, en u hier nog nooit van leek te hebben gehoord, lijkt uw kennis bijzonder oppervlakkig. Zo ook werd u gevraagd naar omliggende provincies van Paktia, wist u er drie correct te benoemen, maar bleek u Paktika en Nangarhar te zijn vergeten. U wist dan wel (vreemd genoeg) een heleboel andere provincies binnen Afghanistan aan te duiden, maar welke hun provinciehoofdsteden zouden zijn, wist u niet. U had verder geen idee hoe ver Pakistan van uw dorp verwijderd was, noch leek u te weten wie precies begraven lag in de schrijn nabij uw dorp. Gevraagd naar scholen in uw district wist u slechts twee dorpen te benoemen waar er scholen zouden zijn en evenmin had u enig idee hoe die scholen heten. Dat u zou beweren dat er geen 'vaste' schoolvakanties, raakt bovendien kant noch wal. Dient hier bovendien nog aan te worden toegevoegd dat, daargelaten u beweerde dat uw dorp zou behoren tot het district Ahmadkhel, uit de door het CGVS geconsulteerde kaarten blijkt dat uw dorp eigenlijk tot het district Sayedkaram (Mirzaka) behoort. Dat u zelfs hierover geen eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen is dan ook niet ernstig (CGVS, p. 4-10). Een dergelijke gebrekkige kennis overtuigt dan ook allerm minst. Niet alleen zou het u echter ontbreken aan geografische kennis met betrekking tot uw regio, ook wanneer u werd gepolst naar prominente personen en/of gebeurtenissen in uw buurt sloeg u de bal geregeld mis. Zo meende u wel dat Asad Khan Tatakhel het districtshoofd was tijdens uw aanwezigheid aldaar, maar wie zijn voorganger was leek u niet te weten. Abdul Rahman Solamal, die drie jaar lang moest wachten alvorens te worden aangeduid, noemde u evenwel niet. Gevraagd naar de gouverneur van Paktia meende u dat het een zekere Katawalzai zou zijn, doch wie dat was, wist u klaarblijkelijk niet en evenmin kende u diens voorganger. Juma Khan Hamdard, nochtans een voormalig gouverneur van Paktia, kende u niet en wie de politiecommandant van uw district was, wist u al helemaal niet. Ook van Abdul Wali Sahi, een 'deputy' governor, had u nog nooit gehoord. U werd verder gevraagd naar de leider van de taliban in uw district, doch kon u hem niet beter omschrijven dan "gewoon Assad", noch had u iets zinvol over hem te vertellen. U had geen idee of Daesh aanwezig was in uw district – nochtans het geval, noch had u weet van de

activiteiten van de Haqqani-groep in uw regio. U werd verder gevraagd naar incidenten of gebeurtenissen in uw regio en verwees hierbij naar een incident met een "MB" al kon u dit niet preciezer plaatsen dan "twee à drie jaar geleden". U meende verder dat er nog een grote explosie zou gebeurd zijn en daargelaten u dit ook niet beter wist te situeren dan "twee jaar geleden", bleek u bovendien niet eens met zekerheid te kunnen stellen waar de explosie gebeurde: "Vlak voor het politiehooftkwartier. Weet het niet precies". Wie daarbij het leven zou hebben gelaten beschreef u nogal vaag als "Vooral politiemensen, en leger, ook veel burgers". U herinnerde zich verder slechts één aanval van de taliban, al bleek die zeven jaar geleden te zijn gebeurd, meende alle grote incidenten te hebben verteld en verwees verder naar enkele kleine gevechten die dagelijks plaats zou vinden. Overige gebeurtenissen in Paktia, nochtans legio, noemde u niet. Van een incident met een neergestorte helikopter had u nog nooit gehoord, noch had u weet van enige incidenten met een drone. Wanneer de laatste verkiezingen in Afghanistan waren, wist u evenmin (CGVS, p. 15-16, 19, 22-24). Dergelijke gebrekkige en fragmentarische kennis wijst wederom op een ingestudeerd karakter, overtuigt allerm minst en ondergraaft uw geloofwaardigheid dan ook in grote mate."

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift, ter minimalisering van zijn lacunaire kennis over zijn regio van herkomst, immers op zijn profiel als minderjarige, analfabete en ongeschoolde herder. Hierboven werd evenwel reeds vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers minderjarigheid (zie *supra*). Bovendien gaat verzoeker met dit verweer eraan voorbij dat de bestreden beslissing reeds op pertinente en correcte wijze oordeelde dat verzoeker enerzijds zijn profiel van analfabete en ongeschoolde herder niet aannemelijk maakt en anderzijds dat een beperkte scholing hoe dan ook geen afdoende verklaring vormt voor verzoekers lacunaire kennis van zijn leefomgeving: "De verschoning die u voor bovenstaande gebrekkige kennis zou aanhalen, al zou u niet opgeleid zijn, overtuigt bovendien allerm minst (CGVS, p. 4, 7). Immers mag zelfs van personen met een geringe opleiding, verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun verzoek, identiteit en dagelijkse leven, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven. Zo betreft het niet louter schoolse kennis, daar in het dagelijkse leven ongetwijfeld wordt gesproken over nabije districten, provincies, provinciehoofdsteden, prominente personen en bepaalde gebeurtenissen. Dat u hierover onvolledige en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt, strookt niet met uw bewering tot aan uw vertrek uit Afghanistan deel te hebben uitgemaakt van de Afghaanse maatschappij. Bovendien hebt u allerm minst aannemelijk weten te maken ongeschoold te zijn en te meer het gros van uw kennis over uw herkomstregio zelfs bijzonder ingestudeerd leek, komt uw profiel als analfabeet ernstig op de helling te staan. U dan ook gevraagd naar uw activiteiten in Afghanistan overtuigde u bovendien allerm minst en wist u bovendien bijzonder weinig te vertellen over uw dagdagelijkse taken als herder. U meende twee rassen geiten te houden, maar hoe die rassen heten wist u niet: Ze hebben geen specifieke namen, soms Konday" & "iedereen zegt geiten". U beweerde verder verkeerdelijk dat de dracht van geiten zes maanden zou duren en vreemd genoeg leek u geen enkele foto te kunnen neerleggen van u en/of uw geitjes. Bovendien is het frappant dat u nooit naar school zou zijn geweest, u niet zou kunnen lezen en schrijven, doch u er alsnog geen problemen mee leek te hebben om enerzijds uw naam te verifiëren en er anderzijds meerdere profielen op Facebook op na te houden (CGVS, p. 2, 7, 12, 13-14). De vaststelling dat u uw verschillende documenten op de DVZ (en het CGVS) telkens met dezelfde handtekening ondertekende is een sterke indicatie dat u wel degelijk geletterd bent en zich dan ook een profiel tracht aan te meten dat niet met de werkelijkheid overeenstemt." Aldus merkt de Raad op dat verzoekers verweer in het verzoekschrift geen afdoende verschoning biedt voor zijn lacunaire kennis over zijn leefomgeving.

Voorgaande motivering is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier, en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Bovendien oordeelde de bestreden beslissing nog terecht dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn reisweg: "Ten derde kon ook uw reisweg richting Europa niet overtuigen. Vooreerst legde u immers geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg en u dan ook gepolst naar wanneer u Afghanistan definitief zou hebben verlaten, wist u dit allerm minst te plaatsen: "twee dagen na wat gebeurd is". U zou via Nimroz richting Iran trekken, maar waar precies u de grens zou oversteken bleek u niet te weten: "Weet het niet, Afghaanse grens. Misschien een provincie". U kon naast Ghazni geen districten, plaatsen of steden benoemen die u op weg naar Nimroz zou passeren en evenmin kon u aangeven langs welke kant van de weg men in Iran zou rijden (CGVS, p. 21-22). Dat u over een dusdanig ingrijpende gebeurtenis niet meer zou kunnen vertellen dan bovenstaande is opmerkelijk en doet vermoeden dat u op een andere manier, langs een andere weg zou zijn gereisd dan u beweert." Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concrete noch dienstige argumenten aan ter weerlegging van deze motivering, die pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier en aldus, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal wordt overgenomen door de Raad. Deze vaststelling doet verder afbreuk

aan verzoekers algehele geloofwaardigheid en aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst.

De bestreden beslissing oordeelde verder nog terecht dat verzoekers verklaringen over zijn herkomst verder worden ondergraven door zijn verklaringen over zijn facebookprofielen: *“Ten vierde spreekt ook uw Facebook (FB) verder uw beweringen tegen. Zo is het vooreerst bijzonder frappant dat u zou beweren slechts één profiel op FB te bezitten en hier ook niet langer actief op te zijn, daar u het wachtwoord niet meer zou herinneren. Vreemd genoeg werd u gewezen op een profiel dat aan uw persoon kon worden gelinkt, waarop u wel nog actief bleek te zijn. U stelde dat iemand in België dit profiel had aangemaakt en gaf vervolgens ook toe er meer dan één profiel op na te houden. Dat u dit verborgen zou houden is niet ernstig en onderstreept uw gebrek aan oprechtheid. Te meer u verklaarde geen contacten in Jalalabad en/of Kabul te hebben, doch uit uw profiel blijkt dat u ginds evenwel heel wat contacten lijkt te hebben, lijkt het er sterk op dat u de inhoud van dit profiel liever niet kenbaar had wensten te maken (CGVS, p. 11-13, 17-18).”* Het verweer in het verzoekschrift blijft in wezen beperkt tot het volharden dat verzoeker nooit verborgen heeft dat hij over een tweede facebookprofiel beschikt, doch dit verweer vindt geen steun in de notities van het persoonlijk onderhoud. Hieruit blijkt dat verzoeker, op de vraag of hij facebook gebruikte, antwoordde *“Ik ben niet vertrouwd met FB, in Turkije heeft een jongen die ook uit Paktia was mij een account aangemaakt, een profiel, maar ik vergat later het paswoord, heb geen toegang meer.”* Verzoeker verklaarde tevens nog dat dat zijn *“enige profiel”* was (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 11). Daarop verklaarde hij echter, in tegenstrijd met zijn eerdere verklaringen, dat hij twee facebookprofielen had, gezien hij ook een profiel had dat in België werd aangemaakt (*Ibid.*, p. 12). Dat verzoeker dit profiel niet meteen zou vermelden wanneer hem hiernaar gevraagd wordt, toont genoegzaam aan dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud geen zicht wenste te bieden op zijn facebookgebruik.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift verder nog aan dat hij niet begrijpt hoe de vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn facebookprofielen verband houden met zijn relaas, en dat deze aantonen dat hij uit Afghanistan komt. De Raad wijst er in dit verband op dat tijdens het persoonlijk onderhoud werd opgemerkt dat uit verzoekers facebookprofiel blijkt dat hij verschillende contacten heeft in Kabul en Jalalabad, hoewel hij eerder verklaarde dat hij geen vrienden had buiten zijn regio van herkomst (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 11). Verzoeker betwistte dit niet tijdens het persoonlijk onderhoud, noch in zijn verzoekschrift. De vaststelling dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn netwerk in Afghanistan doet, samen genomen met de overige pertinente en correcte motieven van de bestreden beslissing, dan ook vermoeden dat verzoeker geen zicht wil bieden op zijn plaatsen van verblijf in Afghanistan. Aldus doet deze vaststelling verder afbreuk aan verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst.

Voorgaande motivering is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier, en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

De argumentatie in het verzoekschrift dat verzoeker naar eigen vermogen geantwoord heeft op de vragen en aldus wel degelijk een afdoende kennis heeft van zijn regio van herkomst, is niet van die aard om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen die op zich toelaten te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn regio van herkomst.

Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Doray Khail, in het district Amadkhel in de provincie Paktia in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Ten overvloede wijst de Raad nog op de overvloedige, doch terechte motivering van de bestreden beslissing dat verzoeker de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten evenmin aannemelijk maakt: *“Echter wordt de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen. Zo verklaarde u problemen te kennen met de taliban en gevraagd sinds wanneer deze aan de gang waren, wist u dit niet beter te plaatsen dan: “kreeg problemen op een woensdag, en ik ben op de vrijdag daarna vertrokken”. U dan ook gevraagd wat de taliban van u wilde, meende u dat zij u wensten te rekruteren om te vechten, doch blijkt uit toegevoegde informatie net dat dergelijke praktijken eerder uitzondering dan de regel zouden zijn. Wanneer gedwongen rekrutering toch voorkomt gebeurt dit bovendien meestal in de familiale of tribale context, wanneer een stam- of familieleider of dorpshoofd besloten heeft zich aan de zijde van de opstandelingen te scharen, of via beïnvloeding van religieuze leiders of brainwashing in madrassas. Rekrutering door de taliban is aldus hoofdzakelijk gebaseerd op vrijwillige basis door een gedeelde ideologische visie, en vormt onder directe dwang eerder een uitzondering. U hebt geenszins aannemelijk gemaakt dat uw situatie hier van zou afwijken. Te meer u beweerde ‘slechts’ herder te zijn, noch ervaring te hebben gehad met wapens, lijkt het weinig aannemelijk*

dat de taliban u koste wat kost zou wensen te rekruteren. Hoe dan ook, u gevraagd wie u trachtte te rekruteren kon u hen niet beter aanduiden dan "Chamto" (en anderen), al kon het volgens u evengoed om hun roepnaam gaan. U zou drie à vier keer thuis bezoek krijgen, maar wanneer dat was wist u niet. Wat meer is, u stelde dat zij u zouden verdenken van spionage, maar waarom dat was leek u ook niet duidelijk te kunnen stellen. Zo meende u dat er gevochten werd tussen de taliban en de overheid in de bergen, er enkele slachtoffers vielen en zij u daarvoor verantwoordelijk achtten, maar gevraagd welke talib destijds het leven zouden hebben gelaten, moest u het antwoord schuldig blijven. U beweerde dan ook dat uw vader zou worden ontvoerd door hen, maar ook wanneer dit gebeurde leek u niet duidelijk te kunnen aangeven. Evenmin wist u zeker wie hem had ontvoerd: "de taliban in het algemeen" en "ik vermoed Assad". U had geen idee waar uw vader werd vastgehouden en waarom zij hem zouden ontvoeren om u te pakken te krijgen, lijkt evenmin duidelijk en weinig aannemelijk. Dat de rest van uw familie, ondanks alles, overigens nog steeds in Doray Khail zou wonen strookt allerm minst met de vrees die u zou koesteren en ondermijnt uw geloofwaardigheid compleet (CGVS, p. 6, 16-21)." Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concrete noch dienstige argumenten aan ter weerlegging van deze motivering, die pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier en aldus, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal wordt overgenomen door de Raad.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit Doray Khail, in het district Ahmadkhel, in de provincie Paktia in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 24).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De

Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie augustus tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. S. VAN CAENEEM,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAENEEM

S. VAN CAMP